

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 35 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

GORIŠKA STRAŽA

Štev. 49

V Gorici, v četrtek 26. junija 1924.

Let. VII.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej.
List izdaja konsorcij GORIŠKE STRAZE
Tisk. Juch v Gorici
via Morelli 16.
Uprava in uredn.: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Boj proti slovenskim društvom!

Naši javnosti je še v svežem spominu, kako je ministrski predsednik Mussolini v razgovoru z dr. Besednjakom in dr. Wilfanom meseca marca obljubil, da bodo slovenska izobraževalna društva, katerim je videmska prefektura prepovedala vsako delovanje, vzpostavljena v prejšnji stan. Zagotovila in obljube ministrskega predsednika smo vzeli z zaupanjem na znanje in zastopniki „Prosvetne zveze“ so stopili s prefektom v Vidmu takoj v stik, da se dogovorno izvedejo obljube Mussolinija. Domenjeno je bilo, da se vloži na podlagi avstrijskega zakona iz leta 1867. za 32 izobraževalnih društev pri prefekturi še enkrat pravila, kar se je tudi zgodilo. Vsi so bili prepričani, da bodo začela naša društva v enem mesecu zopet neovirano delovati, kajti volja Mussolinijeva je bila jasna, njegove obljube so bile nedvoumne, točne in zanesljive.

Toda videmska prefektura je šla kratkoma preko vseh obljub Mussolinija in naša izobraževalna društva prepovedala. To je

v odbor učitelj, ki poučuje na javnih šolah.

„Nadalje manjka dokaz, da bi bila društva gospodarsko dovolj močna, da bi vsaka zase dosegla cilje, ki so si jih postavila. Ne zadostuje, da se navede višina članarine, temveč je treba dokazati, da je v različnih krajih mogoče nabirati prispevke poštenih državljanov v izmeri, ki je potrebna, da se lahko krijejo glavni stroški za ustanovitve in nadaljnje delovanje, kakor n. pr. najem primernega prostora, nabava pohištva, nabava zadostnega števila knjig, da se ustanovi koristna knjižnica itd. itd.“

Odseki so v društvih prepovedani!

„Končno tudi ni dopustno, da se v okvirju društva smejo ustanavljati odseki in krožki s posebnimi cilji in pod vodstvom posebnih odborov, kajti to bi pomenilo izročiti izobraževalnim društvom pravico, da priznavajo ona celo vrstih drugih organizacij, kar sme in more storiti samo politično oblastvo dežele.“

Čustva se preiskujejo!

Ustanove (društva), ki se hočejo ustanoviti, ne odgovarjajo torej pogojem.

ki so potrebni, da jih država prizna in zato ni potrebno, da se prouči slučaj za slučajem, ali služi z ozirom na posebnosti krajnih razmer ustanovitve društva res izključno vzgoji in izobrazbi državljanov in ali imajo osebe, ki hočejo društva ustanoviti in voditi z ozirom na njih preteklost in njih čustva res iskren namen delovati v točnem okvirju pravil.

Vsled tega izjavlja prefekt, da ne more na podlagi predloženih aktov vzeti na znanje vročenih vlog.

VIDEM, 7. junija 1924.

Prefekt:

NENCETTI L. R.

Se en nečistljiv podpis.

Vemo dobro, da so se našim bralcem pri čitanju odloka ježili lasje na glavi, a odlok smo kljub temu priobčili, ker je neprekosljiv primer slepe, krivične in pogubne politike, ki jo vodi iz Vidma že leto in pol proti slovenskemu ljudstvu.

Iz odloka govori ves sistem, pod katerim ječi dežela in ki se bo zrušil v prah, ker škoduje ogromno tudi vladi in državi sami.

Naša društva, naj ne zgube poguma, mi bomo že poskrbeli, da se obljube ministrskega predsednika spoštujejo tudi v Vidmu.

O odloku bomo še govorili.

Kaj se godi po svetu?

Posledice umora Matteottija so tako težke in usodne za vse politično življenje Italije, da stoji grozen sločin še vedno v središču s plosnega zanimanja italijanskega naroda in vseh inozemskih držav. Sklenili smo, da seznanimo čitatelje »Goriške Straže« kolikor se da točno z veliko politično krizo, ki jo preživlja v teh dneh Italija in fašizem.

Pravica širi svoje roke na nove fašistovske veljake!

Zadnjič smo poročali, da se v mrežo zločina zapleta vedno večje število fašistovskih voditeljev in mototcev. Govorili smo o sumih in napadih na generala De Bono, bivšega načelnika vse državne policije in vrhovnega poglavarja fašistovske milice. Njemu in bivšemu podministru Finziju očitajo kar javno, da sta za umor vedela, a da sta molčala in s tem podpirala morilec. Opozicijsko časopisje se čudi, da sta kljub tem težkim očitkom oba moža popolnoma prosta in ju sodnija ne kliče na odgovor. Veliko začudenje je vzbujalo tudi, da je Cesare Rossi, glavni organizator umora, ostal policiji skrit in ga ni mogla na noben način dobiti v roke. Listi so pisali, da se nahaja v Rimu in da bi ga oblastvo prav lahko aretiralo, ako bi se resno potrudilo. Po prestolnem mestu so govorili, da je skrit pri visokih osebah in da študira načrt, kako se bo pred sodniki branil. Nekateri so celo trdili, da pošilja iz svojega skrivališča dopise v časnike, groječ svojim nasprotnikom. Fašistovski dnevnik »Il Paese Nuovo« je priobčil namreč več člankov, ki so po jeziku in po vsebini izdajali

Rossija za pisca. Vsled tega je nastalo v javnosti velikansko ogorčenje in listi so zahtevali od sodnije, naj da nemudoma aretirati Rossija, sicer bo ljudstvo mislilo, da sta zakon in pravica le prazna beseda.

»Sem popolnoma nedolžen!«

Kar nenadoma se je pa Rossi odločil, da zapusti svoje skrivališče in javil se je sam pravici. Prišel je v avtomobilu pred zapor, potrkal in povedal, da se imenuje Cesare Rossi. Stražarji so ga seveda veselo sprejeli in brž so bili sodniki na licu mesta. »Zakaj ste se cel teden skrivali?« Moje zdravje je rahlo in bil sem razburjen! »Pri komu ste bili ves čas skriti?« »Pri nekaterih prijateljih, ki so mi ostali še zvesti. Imen ne morem povedati.« Ko so ga vprašali, ali se čuti in priznava krivega, je odgovoril: »Jaz sem popolnoma nedolžen. Z lahkoto bom pobil očitke mojih sovražnikov. Sem popolnoma nedolžen!«

Kakšna je nedolžnost Cesare Rossija in kako je mož iz dna duše sovražil tudi najmanjše nasilje, tako da bi ne bil storil nič žalega niti muhi, vidimo najlepše iz članka, ki ga je priobčil list Don Sturza »Il Popolo«.

»Razgovarjati se je treba s samokresom.«

Ko je govoril nekoč v visoki zbornici ravnatelj »Corriere della Sera« senator Albertini proti vladi, je sedel Cesare Rossi na tribuni časnikarjev in se menil z nekim tovarišem:

»S takimi ljudmi se ni mogoče razgovarjati drugače ko s samokresom.«

kresom. Senator Albertini ne zasluži drugega.

Pozneje je Rossi ponovil na hodnikih senata:

»Senator Albertini se moti, če misli, da je varen radi tega, ker je senator in ravnatelj največjega italijanskega lista. Če bo potrebno, ne bo imel Mussolini z njim nobenega usmiljenja.«

Psi, ki bi morali biti mrtvi.

Isti večer, ko je poslanec Matteotti imel v parlamentu govor proti volilnim nasilstvom, se je Rossi sprehajal po hodnikih z Duminijem. Bil je zelo razburjen in zopet je vzkliknil: »Z nasprotniki, kakor je Matteotti, se ni mogoče razgovarjati drugače ko s samokresom.«

Ko so se vršile v parlamentu burne in divje seje, je dobri in mehki Rossi nekoč povedal svoje mnenje:

»Tak položaj ne bo mogel drugače končati ko s strelji iz samokresov. Prej ali slej bo tresčila salva strellov na levico v parlamentu. Modigliani, Turati, Treves, Matteotti in don Sturzo so psi, ki bi ne smeli več hoditi po svetu.«

Prvi, kateremu ni več dano, da hodi po svetu, je Matteotti, ki je bil umorjen ne s samokresom, ampak tudi z noži.

Cesare Rossi trdi kljub temu, da je nedolžen, ker ni nikoli nič hudega nasvetoval ali hotel proti Matteottiju.

Stari zločini prihajajo na luč.

Rossiju se ne bo posrečilo, da bi se rešil, ker govori preveč dokazov proti njemu.

Razen tega je dognano, da je bil Rossi na čelu tajne organizacije fašistov, ki so z nasilstvi in zločini strahovali svoje nasprotnike. Sedaj prihaja polagoma na dan, kakšna zlodejstva je uganjala v državi ta skrivna organizacija zločincev. Sodnija bo položila najbrž roko na člane tajne organizacije in jih kaznovala za vse, kar so storili. Pri tem bo Rossi eden prvih krivcev. Poslanec Cesare Forni, katerega so hoteli umoriti, obtožuje javno Rossija, da je on organiziral proti njemu zločinski načrt. Zanimivo je pri tem, da imenuje Forni med krivce tudi tržaškega poslanca Giunta. »Il Popolo« spravlja Giunta tudi v zvezo z ropom Matteottija. List pripoveduje namreč, da je Giunta par dni pred umorom namignil Matteottiju, da mu preti nevarnost in se ponudil, da ga radi varnosti spremi domov. Matteotti je zaščito odklonil. Giunta je moral torej o napadu nekaj vedeti in zato je njegova dolžnost, da pove sodnikom vse, kar mu je znano. »Il Popolo« poziva Giunta, naj se oglasi in izpregovori odkrito besedo.

Proces vsemu fašizmu!

Tako se zadeva vedno bolj zapleta in dobiva vedno večji obseg. Oglasil se je k besedi tudi poslanec Misuri, ki je bil svoj čas tudi napaden od tajne organizacije fašistov, kateri sta načeljevala Duminij in Rossi. Tako je nastala cela veriga zlodejstev pojavljajo se

nov upor proti volji centralne vlade.

Sladni odlok, podpisan od prefekta Nencettija, je zgodovinski dokument, in zato ga dajemo slovenski javnosti v celoti na znanje:

»St. 1245 Cab.
Prefekt pokrajine Furlanije, ki je ogledal vloge, predložene 14. maja t. l. za priznanje društev, ki se imenujejo »Izobraževalna društva« in se imajo ustanoviti v 32 občinah ali frakcijah občin dežele na podlagi društvenega zakona od 15. novembra 1867 (št. drž. zak. 124), ki je v anektiranih krajih še vedno v veljavi.«

Slovenska izobraževalna društva so proti ustavnim zakonom Italije.

»V osnutkih pravil imenovanih društev, ki so vsa enaka, je razglašen kot namen društev: gojiti in širiti krščansko kulturo med Slovenci; to bi lahko vzbudilo domnevo, da se nameravajo ostali italijanski državljanji izključiti iz društva in da obstaja v Italiji razlika med državljanji in državljanji, kar je v nasprotju s črko in duhom ustave italijanske države, ki je v svojem bistvu edinstvena.«

V slovenskih društvih se mora poučevati italijanščina!

»Radi tega ker govori prebivalstvo imenovanih občin ali frakcij danes po veliki večini slovenski jezik, ne sme biti še dovoljeno odstraniti kar v naprej od imenovanih društev državljan, ki bivajo v teh občinah in se poslužujejo običajno drugega jezika, posebej italijanskega. V osnutkih pravil opažam obenem pomanjkanje določil, ki bi izjavljala, da se bo vzgojno in izobraževalno delo društev razvijalo na podlagi načrta, v katerem je zapopadeno, da se bo razvijalo znanje (društvenikov) glede italijanskih naprav, italijanske umetnosti, italijanske zgodovine, italijanskega jezika in slovenstva, seveda vedno v okviru krščanske kulture, in da je zato že po popravih poklican

vsaki dan novi ljudje, o katerih ni prej nihče nič znal, število osumljenih in obtoženih oseb se širi. Proti temu razvoju dogodkov se upirajo na vso moč fašistovski listi in napadajo ostro opozicijske stranke. »Opozicija se ne zadovoljuje več s slučajem Matteotti, ampak zahteva, naj se preiskava raztegne tudi na druge protizakonitosti, tako da bi prišlo v zapor čim večje število fašistov, predvsem seveda takih, ki stoje na visokih mestih«. Tako pišejo fašistovski listi in poudarjajo, da vlada tega ne sme dovoliti.

»S pomočjo zadnjega zločina hočejo narediti proces fašistovski revoluciji. Katera revolucionarna vlada je še kedaj tak proces dovolila? Se moramo vprašati: ali je vlada naše dežele še vedno vlada, kakor je bila v času pohoda na Rim ali se je pa revolucija črnih srajc spremenila v velik samoumor?«

Zakon naj velja za vse enako.

Proti taki pisavi fašistovskih listov protestirajo odločno opozicijske stranke. »Il Popolo« pravi, da je naravnost noro zahtevati, da bi bili prestopki gotovih ljudi prosti vsake kazni samo radi tega, ker so ti ljudje sodelovali pri fašistovski revoluciji. Zakon mora kaznovati vse zločine, vse prestopke, vsa nasilstva brez izjeme, zakon mora biti enak za vse državljane, za ne-fašiste ravno tako kot za fašiste, zakone se ne spreminja po osebah. Ali naj kaznuje zakon umor Matteottija samo radi tega, ker je vzbudil v Italiji velikanski šum? Ali naj ostanejo drugi zločini zato nekaznovani?

Nova fašistovska nasilstva v Torinu.

Ostri spor med fašistovsko stranko in opozicijo je imel tudi dejanske posledice. V Torinu so si razljučeni fašisti najeli oklopne avtomobile in pridrveli na najbolj obljudene ulice. Vdirali so v kavarne in pretepali z bikovkami občinstvo, topli so ljudi na cestah in ranili 12 oseb. Policija je nekaj fašistov zaprla, toda to jih ni ukrotilo. Poskusili so naskočiti tiskarno dnevnika »Stampa«, ki je glasilo Janeza Giolittija. Orožništvo je napad onemogočilo, zato so pa udrli fašisti v zasebno stanovanje senatorja Frassattija, ki je glavni urednik lista. Z bikovkami so razbivali steklo in šipe ter pustošili opremo, dokler ni priskočil sin gospoda Frassattija in prepodil nasilne vdiralce.

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.
(Spisal Joža Lovrenčič)

Gospod je pisal in tiskal na tablo, otroci in odrasli so z zanimanjem gledali in slovkovali v zboru napisane črke in besede in polagoma so se vrstili ob tabli in pisali počasi in nerodno narekovane črke in besede. Pa je le šlo.

Solskih knjig slovenskih gospod ni imel. Pa je bil iznajdljiv. Lepega dne se je odpravil v Gorico in vrnil se je z velikim tovorom: tiskarski stroj — seveda še čisto priprost in ne tak kot so danes — je kupil, da bo tiskal doma zase in za šolo.

Po cele dneve je prečepel za mizo. Zlagal ulite črke v besede in stavke. Tako je sestavil in natisnil za zgolj zasilno domačo porabo v nedeljski šoli abecedo in par priprostitih berile.

Mussolini kaznuje.

Čim je zvedel Mussolini o nasilstvih v Torinu, je nemudoma odstavil prefekta, razpustil fašij ter odredil strogo preiskavo. Zaukazal je, da se morajo vsi krivci izključiti iz stranke in nato izročiti sodnji, da jih kaznuje.

Da hoče narediti Mussolini konec nasilstvom, je razumljivo, kajti njegova stranka je radi nasilstev ogromno trpela na svojem ugledu in tudi vlada je prišla ob svojo veljavo. Najboljši dokaz zato je

govor Mussolinija v senatu.

Kakor je bravec »Goriške Straže« znano, so seje poslanske zbornice za sedaj preložene, posebej radi tega, ker so opozicijske stranke sklenile, da se ne bodo več vdeleževale sej. »Mi nimamo v parlamentu nič iskati in se ne vrnemo, dokler ne bo Matteotti maščevan in ne bomo imeli absolutne gotovosti, da so poslanci svobodni in varni pri izvrševanju svojega poklica«. Tak je položaj v parlamentu. Drugače je s senatom, kateri zboruje in je imel v torek svojo prvo sejo. Na tej seji je Mussolini povzel besedo, bil je to prvi javni govor po umoru Matteottija.

Levičarske stranke vse Evrope

Mussolini je ponovil obsodbo groznega zločina in poudaril, da umor ni oškodoval časti države. »Če bi en ali več krutih zločinov že zadostovalo, da pade senca na moralno in kulturno stopinjo katerega naroda, kaj naj bi si mislili o neki drugi državi, kjer se je izvršilo po vojni nič manj ko 400 političnih zločinov?«

V teh dneh so se zagnale levičarske struje vse Evrope proti fašistovski stranki in italijanski vladi, obtožujo jo, da sta odgovorni za napremljen in strašen zločin, Italijanski in tuji socialisti pozabljajo na teror, ki so ga oni vršili v različnih deželah Evrope.

Nato našteva Mussolini zločinstva, ki so jih povzročili socialisti v preteklosti in poudarja, kako se je on trudil, da bi naredil v Italiji red in mir.

Vlada mora ostati na svojem mestu

»Na zahteve, ki jih je poluradno objavila opozicija, odgovarjam predvsem, da mora vlada ostati na svojem mestu. V oktobru 1922 sem ustvaril nov politični položaj in moja dolžnost je, da nadaljujem svoje delo v zapčetem tiru. Smatrati bi se moral za zadnjega izmed ljudi, ko bi v tem težkem trenutku na pritisk inozemstva bežal

»Da boste imeli tudi kaj v rokah«, je rekel, ko je razdeljeval natisnane lističe, »pa da se boste tudi doma učili!«

In šolarji in odrasli so bili veseli in se s še večjo vnemo lotili učenja. Gospod je bil zadovoljen z uspehi in je še večkrat sedel ob mizi, sestavljal črke in tiskal. V postu 1807. je razdelil zopet drobno knjižico, obsegajočo Pesem per predomišljavju Jezusovega terplenja. Na pamet so se je naučili in jo potem peli v cerkvi in doma.

Deklice so se na splošno pridneje učile ko fantje. Tudi ko so že opravile z nedeljsko šolo, niso pozabile in zanemarile branja. K gospodu so hodile in ga prosile za knjige. Ni imel dosti slovenskega branja tedaj še, a kar je imel, je z veseljem posodil ali dal.

Vesel je bil pridnih deklic.

Ko so neke nedelje po večernicah prišle spet k njemu, je izročil vsaki natisnjen listek s pesmi in deklice, katera je v šolo hodila. In jim jo je še zapel:

pred svoje politično in moralno odgovornostjo.

Fašizem je bil le močno udarjen.

Kdor trdi, da je nenaden vihar ugonobil fašizem, ta vara italijansko in inozemsko javnost. Fašizem je bil le hudo udarjen in končno mu je ta udarec le koristil, kajti zgubil bo vse grde izmečke. Doseči moramo za vsako ceno, da se obnovi spoštovanje do zakonov in da se uredi in pomiri država. Stranko hočem očistiti in pregledati in z največjo energijo je treba vničiti zadnje preostanke nezakonitosti.

Govor senatorja Albertinija.

Proti Mussoliniju je govoril v imenu opozicije senator Albertini, glavni urednik »Corriere della Sera«. Albertini stoji že desetletja v vrsti najodličnejših politikov Italije, njegov list se tiska dnevno v 1 in pol milijona izvodih. Mirno, stvarno, a odločno je bil »Corriere della Sera« nastopil za svobodo in ustavne pravice; kaj čuda, da je postal ta svetovni dnevnik trn v peti fašistov. Zdaj prihaja na dan, da je morilska družba, ki je ubila Matteottija, nameravala ustreliti tudi Albertinija. Ko je ta sloviti politik vstal v senatu, je vsa zbornica vtihtila in napeto poslušala govor, ki je padal kot mogočno kladivo na fašizem.

Albertini je dejal: Fašistovska vlada je vzpostavila zunanji red, je začela ozdravljati državno gospodarstvo, toda predvsem bi morala rešiti moralno prašanje: izpeljati bi morala državo iz nezakonitosti in vrniti Italiji značaj civilizirane države.

Poslanec Matteotti je zadnjič v zbornici omenil, v govoru, ki mu je

prinesel smrtno obsodbo, da se Mussolini ne čuti vezanega na izid volitev, kajti izjavil je, da bi se v slučaju neuspeha držal na vladi z oboroženo silo. Iz fašistovskih klopi je zaorilo: »Da, da, tako je!« in Mussolini je glasno in vidno pritrdjeval. Torej če bi ne bilo ljudstvo izreklo soglasja, bi bil fašizem držal vladu s silo, z milico, ki je strankarska, ki nosi strankarski krog, ki sestoji iz strankarjev, ki ni prisegla zvestobe kralju in vendar obtežuje državno gospodarstvo kraljevine. Toda država ni g. Mussolini, ne fašistovska stranka! Italijo tvorijo vsi državljani, vodijo naj jo pa ljudje, ki so za to postavni in svobodno izvoljeni. (Odobrovanje).

»Če pa je postavljen temelj političnega življenja izven zakonov, kaj naj potem rečemo o vladi? Tu je začel Albertini med grobno tišino razgrinjati krvavo sliko nasilstev. »Imeli smo celo mračno kroniko nasilij vseh vrst: začno z napadi na časopise, z naskoki na vlakke, z rušenjem in požigom društev in zadrug; nasilja proti osebam začno z gorjačami in gredo do pokoljev v Turinu, Speciji in Pizi in dosežejo vrhunec v umoru posl. Matteottija, v umoru, radi katerega je v grozi zatrepetala duša italijanskega ljudstva«. V tem zadušnem ozračju nasilja, ki so ga najvišja mesta gojila in podpirala, so dozorela zločinska dejanja.

Govor senatorja Albertinija je napravil silen utis. Mnogiča poslušalcev je govornika viharno pozdravljala. Mi upamo, da vse to kaže, da bo stopil Mussolini, sledeč ljudski volji, na pot zakona in pravice.

DNEVNE VESTI

DRUŠTVOM!

Natančnejše informacije o sedanjem stanju društev prinese »Naš Čolnič«. Zaenkrat povemo samo to, da zadnja beseda še ni izrečena.

VODOPIVCEV KONCERT V BILJAH.

O tem koncertu, ki je bil na binokšni pondeljek, smo prejeli od dr. M. B. obširno strokovno oceno takoj naslednji dan. Radi pomanjkanja prostora je do danes nismo mogli priobčiti. Toda z ozirom na veliki pomen te prireditve za vse naše podeželsko prosvetno gibanje, jo priobčimo v prih. številki. Prireditve je bila, če

upoštevamo razmere na deželi, sijajen dokaz življenske sile našega ljudstva. Zato smo prepričani, da ustrezemo s to oceno prav vsem našim bravcem.

GASILNIM DRUŠTVOM!

Pozivamo vsa razpuščena gasilska društva, da naznanijo, kedaj so bila razpuščena, zakaj in na podlagi katerega odloka. Dokumente naj pošljejo na tajništvo »Kmet-ske-delavske zveze«, Gorica, via Mameli 5.

BESEDE SO LEPE, NAJ SLEDE SE DEJANJA.

Za naslednika prejšnjega tržaškega prefekta Crispo Moncade, ki je bil

Sim v šolo hodila,
se učila trdò,
kar znam, bi ne dala
za lepo zlato!
Deb' jest obolela,
tolažbo imam,
srce bo veselo,
ker brati kaj znam.
Kaj nuca lepota,
denarji, blago
če v sreči in glavi
pa prazno bi blo!

In naučile so se pesem in kma-lu se je razlegala po vsej Banjski planoti kakor ona »vesele pastirice« iz Lokovca, ki je v zadnjih kiticah še dolgo oznanjala slavo banjskega gospoda in budila spomin nanj:

Jest zjutro prepevam,
prepevam zvečer,
in tako zasliši
petje marskater.
Tak slišal me peti
kaplan Bajnski je;
je rekal, de pesem
dost dobro mi gre.

Kir z mojim veseljam
je nek kontent bil,
je meni prec potle
to pesem nardil.
Sem le pasterica
v Lokovci doma
pa žalost ne pride
do mojga serca!

Tako je bil vesel gospod in vesela mladina, ki se ga ni bala in ogibala. Saj je bil med njo sam mlad, razposajen in norčav. Za svoj god je vabil vse otroke Valentinove v farovž in jih dobro pogostil. Krščanskega nauka ni učil vedno doma v sobi, peljal je otroke v cerkev, če je bilo lepo tudi na prosto pod kako drevò. Ko so opravili z naukom, so prišle na vrsto igre in norčije. Zastavljaj je uganke in mladi rod si je belil glavo, Stanič se je smejal in odkimal ob napačnih rešitvah, a koje kdo uganil, je pohvalil njegovo bistrost in ga še nagradil.

(Dalje).

pozvan za generalnega ravnatelja državne policije v Rim, ker je moral prejšnji ravn. gen. De Bono odstopiti, je bil imenovan komendant Moroni. Prispel je pred par dnevi v Trst in je zaposlal 22. t. m. pozdravno poslanico vsem oblastvom v tržaški prefekturi. Poslanica je prav lepa. Novi prefekt hoče posvetiti vse svoje moči svoji dolžnosti. Upravljalni hoče pokrajino po najvišjih načelih pravičnosti. Zaveda se pri tem, da se na tržaškem ozemlju križajo težka mednarodna vprašanja. Ob koncu pravi poslanica: „Mirno sožitje, pobratenje vseh državljanov, ki živijo v svetlobi latinske kulture, to je naš ideal in naš namen, kajti od plodnega miru smemo pričakovati ustvaritev one svetle bodočnosti, ki se nam prikazuje in ki jo je začetni genij našega rodu“.

Brez pripombe opozarjamo samo na naslov notice.

K ARETACIJI A. BRESSANA.

„Voce di Gorizia“ z dne 24. t. m. prinaša dalje poročilo o aretaciji uradnika A. Bressana, ki je domnevno streljal na narodnega mučenika A. Strancarja in povzročil njegovo smrt. Strcuš najti tudi vzroke, vsled katerih se je oblastvo še le po več tednih odločilo najti zločinca. Pri tem opozarja na govor dr. Besednjaka, ki je, kakor znano, med govorom izročil Mussoliniju slike pokojnega našega Strancarja. Omenja tudi njegov razgovor z ministrskim predsednikom, ki se je vršil drugi dan in priobčuje oni odlomek, ki se je tikal te žalostne zadeve. „Voce“ piše:

„Dr. Besednjak je imel prihodnji dan — dan po govoru v zbornici — tudi razgovor z Mussolinijem, v katerem je hotel prikazati Strancarja kot slovenskega mučenika. Min. predsednik je zagotovil dr. Besednjaku, da bi bil poslan, če bi bil vedel za žalostni slučaj, družini sožalno brzojavko, da pa ne gre za mučenika.“

Dr. Besednjak je pripomnil: „Gre za žrtev fašistovskih nasilstev“.

Mussolini: „Ne! Samo za žrtev“.

„Za žrtev slučaja“, je pripomnil podminister Acerbo, ki je bil pri razgovoru navzoč.

Ker je to žalostno poglavje zadnje volilne borbe našim čitateljem in vsemu slovenskemu ljudstvu dobro znano, zato samo rečemo: če bi se bila fašistovska stranka varovala takih in sličnih „slučajev“, bi ne bila danes tam, kjer je. Ob koncu pa „Voce“ zatrjuje, da Bressanove aretacije ni povzročil dr. Besednjakov govor, ne njegov razgovor z Mussolinijem in tudi ne zločin izvršen na Matteottiju, temveč pravi, da so se za preiskavo oblasti že prej brigali.

KDO JE KRIV SMRTI ANTONA STRANCARJA?

„La Voce di Gorizia“ z dne 24. t. m. piše:

„Z ozirom na dogodek v Ajdovščini smo predvsem mnenja, da odpada na dejanskega napadalca zelo malo krivde, da pa je prizadeta neka visoka osebnost, katere nosi odgovornost za zločin“.

Kdo je ta visoka osebnost, o kateri govori list, bi bilo zelo zanimivo in tudi potrebno vedeti? Dobro bi bilo, ko bi „Voce“ govorila jasno in vsem razumljivo.

KNJIGARNA K. T. D.

naznanja, da je izšel 2. natis knjige „Sestra Begina Konsolata Ferrero“ in stane L. 3.—. Naročnike prve izdaje, ki je niso še dobili, prosimo, da naročilo ponovijo. Priporočamo pesmarico „Pojte“ a L. 2.50 ter narodno vsebino „Prepevajte“ a L. 3.

OPOZORILO.

Za dne 10. julija dopoldne t. l. je sklican občni zbor Zadružne Zveze v Gorici. Sorodne organizacije so na-

prošene, da ne sklicujejo za ta dan dopoldne nikakršnih sestankov.

Zadružna Zveza v Gorici.

OBLETNICE.

29. tega meseca bo deset let, kar je bil umorjen avstrijski prestolonaslednik. To je dalo zadnji povod za svetovno vojno. - V noči od 23-24 je bilo devet let, od kar je zgorela sv. Gora in dve leti od Krnskih dogodkov.

NEBESKA KRALJICA.

Rimski zapori, v katere vtikajo te dni morilce Matteottija in osumljenca, se imenuje „Regina Coeli“, to je „Nebeška kraljica“. Tisti, ki romajo v ječo, romajo torej k „Nebeški kraljici“.

KONCERT PEVSK. IN GLASB. DRUŠTVA V GORICI.

Sinočni koncert pomenja v primeri z zadnjim — korak naprej. Želeli bi bilo, da bi se goriški Slovenci nekoliko bolj zanimali za delovanje naših kulturnih organizacij. Kdor zaničuje se sam... Satira mi silil v pero.

Program je bil po vsebini in obsegu izredno dobro izbran. Mešani zbor je svoje točke precej dobro interpretiral. V. Vodopivec „Prstan“ je moral ponoviti; v drugo ga je mnogo bolje podal. Samospjev in dvospjev nista napravila pričakovanega vtisa. Sopran je bil krasen. Solista bi bila morala stopiti v ospredje — kakor g. Ciril Bratuž. „Vabilo“ ni bilo posebno vabljivo; ne vemo, če bi bilo moglo zvesti katero dekle na svatbo. Konec je rešil tudi to točko.

Tenorist Ciril Bratuž se je prikupil s svojim naravnim nastopom, s čuvstveno zvonkim glasom in iskreno interpretacijo. Ko je odpel, se navdušeno odobravajoče občinstva ni hotelo pomiriti, dokler ni ponovil poredno šegavega „Maka“. Poslušali bi ga bili še, in Goričani mu bomo hvaležni, če nas še kdaj poseti.

Gč. Ema Mozetičeva je že prav sigurno nastopala. Njeno spremljevanje je bilo vsestransko vzorno. V njej imamo zares izredno vestno in uporabno glasbeno moč.

G. E. Komel nam je dokazal, kako široko je njegovo glasbeno obzorje. Ker se pravkar obhaja stoletnica rojstva slavnega katol. skladatelja Brucknerja, nam je podal tudi 2 njegovi skladbi. Pri „Autifoni“ smo pogrešali tenorista Cirila — ali Josipa Bratuža. Anica Simčič je kot spremljevalka prvič nastopila; zdi se nadarjena in želimo ji vrliga napredovanja. — Letos obhajajo tudi stoletnico največjega češkega skladatelja Bedriha Smetane. Pri prihodnjem koncertu naj bi se Pevsko društvo tudi njega spomnilo.

G. koncertnemu vodji E. Komelu govori njegova veličastna skladba „Psalm na višini“, da njegova velika skromnost ni utemeljena. Želimo, naj stopi s svojimi talenti odločneje v ospredje. Naj ne dopusti, da bi mu preobilna zaposlenost zamorila plodoviti talent.

G. skladatelj je vzvišeno vsebino psalma doživel; svoje doživetje je tako izčrpno in učinkovito izrazil, da je v vseh naših sreih zabrnelo kakor odmev že davno znane, a prepogostoma glasilno udušene pesmi. Z obrazov navzočih smo znova brali veliko resnico: „Anima naturaliter christiana“.

G. E. Komelu čestitamo prav iskreno in se mu zahvaljujemo, da je prezrl moderno vpitje in je v glasbi pokazal slovenskemu ljudstvu, kje je njegova moč v dnevnih preizkušnje.

Dr. M. Brumat.

V CENTRALNEM SEMENIŠČU

to priče v soboto skušnje za drugo polletje.

„NAS ČOLNIČ“

je prejelo ravnokar uredništvo. Kakor vedno, tako se tudi ta številka odlikuje po lepi obliki in jedrnatem slogu.

Zanimivi so „Pomenki“, uvaževanja vreden je članek o izletih in zgodovinski sestavek „Stoletja pričajo“. Kdor hoče čitati kaj lepega in poučnega obenem, naj se takoj naroči na „Naš Čolnič“!

UDELEZENKE GOSPODINJSKEGA TEČAJA

se prigrasujejo dnevno. Prosimone one, ki se še žele prijaviti, naj to store čimprej, ker je število udeleženek omejeno. Informacije glede sprejema, programa in časa, dobe vse prosilke pisanim potom.

Vodstvo.

IZPITI NA DOPOLNILNI SOLI V GORICI.

(SCUOLA COMPLEMENTARE)

I. Sprejemni izpiti za I. razred dopolnilne šole se bodo začeli v torek, dne 1. julija ob 9. uri v prostorih iste šole (S. Gregorčičev dom) a) *Pisemeni izpiti* se bodo vršili v sledečem redu: v torek iz matematike, v sredo iz italijanščine in risanja; b) *Ustmeni izpiti* od četrta dalje od 8-12. in 15-19 ure.

II. *Odpustni izpiti* (esami di licenza) na isti šoli; a) *Pismeni*: od 8. do 12. julija, od 8. ure dalje; b) *Ustmeni*: od 14-16. julija, od 8-12. in od 15-19 ure.

IZPITI NA GORIŠKI GIMNAZIJI.

Sprejemni izpiti za I. IV. in za I. licealni razred se bodo začeli dne 1. julija, t. j. prihodnji torek.

BOJ PROTI MATERINEMU JEZIKU.

Med tirolskimi Nemci ni bila doslej še prepovedana nemščina na sodiščih. Šele te dni je izšel prvi odlok. Predsednik sodišča v Boenu je odredil, da se bo treba posluševati odslej naprej toliko pri pisмениh vlogah kolikor pri razpravah le italijanščine in ne več nemščine. Odlok se nanaša za sedaj le na zakonske procese. Predsednik utemeljuje svoj ukaz s tem, da ni zmožen nemščine.

Pravilno bi bilo, da tak sodnik gre, ker ni zmožen občevati s prebivalstvom.

Nemška ljudska in napredna stranka sta odločno protestirali proti odluku.

Kaj je novega na deželi?

IZ SOLKANA.

Slišimo, da se kar na tihem pripravljajo priklapljenje celokupne solkanske občine k goriškemu mestu. Zakaj se tega ni objavilo. Če se že vsak pasji kontumac tako vestno naznanje, zakaj hoče g. komisar tako važno stvar brez vednosti občinarjev samovoljno izvršiti? Kako naj se brez nas in preko nas udeležiti stvar, ki bo imela tako dalekosežne posledice? Celokupna solkanska občina proti temu odločno protestira.

MIREN.

Plesna bolezen se je razširila tudi v naši vasi. Zaslugo pri tem imajo v prvi vrsti krčmarji, ki se hočejo okušati na račun ljudskih slabosti. V krčmi Vinkota Faganelija sta se vršila dve zaporedni pretekli nedelji javna plesa. Pravijo, da se ta „zabava“ ponovi nadaljni dve nedelji, ker imajo sedaj ljudje denar, ki so ga prejeli za svilode. Za preteklo nedeljo napovedana procesija na mirenskem gradu se je — ustrezajoč knezoškofijskim odlokom — radi plesa odpovedala. Procesija je napovedana na prihodnjo nedeljo seveda za slučaj, da bo plesa. Upamo, da bo gospod Vinko Faganeli upošteval željo domačinov in odpovedal prihodnjo nedeljo ples, o čemur bomo poročali prihodnjič.

VOLČANSKI OKRAJ.

Kakor drugi tako gre tudi naš volčanski okraj zelo resnim časom na-

ŽENSKO DELAVSKO DRUŠTVO V GORICI.

V nedeljo po 3¹/₂ pop. bo imele žensko delavsko društvo „Skalnica“ v Gorici shod v Slovenskem sirotišču. Kakor smo že naznanili, se društvenice lahko udeležijo v zavodu ure molitve, ki bo od 2¹/₂ do 3¹/₂. Potem bodo litanijske prešve. Srca Jezusovega z blagoslovom. Neposredno po blagoslovu pa bo shod. Udeležite se v polnem številu!

Gospodarstvo.

TOČA IN VLADA.

Finančno ministrstvo je dalo nalog, naj se ugotovi škoda, ki jo je povzročila toča v naši deželi.

Ugotovitve bo izvršila finančna intendantca v Vidmu s pomočjo tehničnega finančnega urada.

Opozarjamo še enkrat vsa župantva, naj prijavijo prefekturi škodo in župani naj pazijo, da se pri cenitvi ugotovi škoda v vsem svojem obsegu.

VALUTA.

Dne 25. junija si dobil na tržaški borzi: za 100 avstrijskih kron 3.2-3.3 vinarjev, za 100 dinarjev 26.90-27.20 L, za 100 češkoslov. kron 68.40-68.80 L, za 1 dolar 23.05-23.15 L, za 100 franc. frankov 121.25-122.— L.

TRŽNE CENE V GORICI.

Dne 26. junija so bile na goriškem trgu sledeče cene: šparglji po 2.60-3 L; korenje 0.60-0.80, čebula 1.10-1.30, navaden fižol 2.60-2.80, koks 3.20-3.60, salata 0.80 do 1, grah 1.30-1.50, novi krompir 60-70 vin., radič 40 vin. do 1.60, špinača 0.80-1, fižol v stročju 1 do 1.40, vrzota 1.60-2, bučice (cukete) 0.40-1, črešnje 1 do 2.60, maslo 12 do 14 lir, mleko 1-1.20, med v satju 8 do 9, ostali med 10-12, jajca 55 do 60 vin., pesa 1-1.20, hruške 2.40-3 lir.

CENA SVILIDOM.

Dne 25. junija je bilo pripeljanih na goriških trg 1240 kg svilidov. Od 16. junija do danes je prišlo na trg 162 st. 53 kg. tega blaga. Cena je bila od 20-24 lir kg. Srednja cena do danes je bila 22.91 L kg.

sproti. Znano je, da je naša občina bila ravno v bojni črti ter nam je vojna vihra uničila vse naše domove in naša zemljišča. Ko so se naši ljudje vrnili so se z vso silo vrgli na popravilo zemljišč in podrtih hiš ter si z neumorno pridnostjo nekoliko popravili svoja zemljišča. Sedaj pa dobivamo zemljiščni posestniki pozivnice za davke. Za leto 1924 jih ljudje redno plačujejo v vsej svoji revščini. Pa tirjajo davke tudi od prejšnjih let, ako ravno nismo imeli nobenih dohodkov in sicer na podlagi predvojne stanja, ko je bilo zemljišče vse zdravo in s sadjem vse zasajemo ter hlevi z živino založeni. Kako je z zemljiščem si vzemimo za vzgled občino Rute. Tukaj sta dve cesti dolgi vsaka po 6 kilometrov, ki sta uničili mnogo njiv, senožeti in gozda; potem so kolovozi, ki so vsi tlakovani s kamenjem; nadalje stojišča za kanone, prekopni, galerije itd. Lahko trdimo, da to zemljišče še desetletja ne bo donosalo dohodkov. Razun tega je uničeno sadno drevje in gozdi. Ker ni nikakih dohodkov je zato tudi davek nemogoč. A nesreč še ni konec: že dvakrat nas je toča letos prav občutno udarila. Iz vseh teh vzrokov naše ljudstvo obupa, kajti ne ve, če se bo moglo skromno preživljati. Prosimone davkarje naj odpiše davke, zlasti one prejšnjih let; vlada naj pa pomore ljudem s podporami, da si nakupijo živeža in semena za prihodnjo setev. Pozivamo naše gospode poslance, da nam z vsa

vnemo priskočijo na pomoč pri oblastvih. Bog daj, da bi ta glas ne bil glas upijočega v puščavi.

IZ AJBE.

Pri nas je bila toča trikrat: dne 30. aprila, 5. junija in 21. junija. V dveh vaseh: Gorenje in Dolenje Nekovo je popolnoma vse uničeno; trta je okleščena za več let, fižol je popolnoma pomandran, na vseh pridelkih je 80-90 odstotkov škode; naš brihtni in delavni župan Mavrič ter njegov tajnik se pa za vse to le malo brigata in ne napravita nobenega koraka. Pač pa zna naš dični, a popolnoma nesposobni župan ob priliki, ko pridejo k njemu gospodarji kaj prositi čez „Stražo“ psovat, češ da laže.

„Vi boste tudi lagali“ pravi v svoji županski ljubeznivosti. Pojemo mu, da si bomo take in podobne nastope dobro zapomnili in se ob svojem času za nje primerno zahvalili. (Ljubeznivosti župana Mavriča napram našemu listu si bomo tudi mi dobro zapomnili. Op. ur.)

KANALSKO.

Gospodarska kriza na Kanalskem. - Edini glavni dohodek, s katerim smo pred vojno krili naš primanjkljaj, je bila pri nas sadjereja in deloma tudi trtoreja. Danes teh dohodkov ni več, ker je vojna vse vničila. Za zopetno vzpostavitev sadnih dreves in trt je potrebno, da država izplača od vojne povzročeno škodo, da si nabavimo, kar smo imeli. Predno se vzgoji drevesce ali trta, mine približno 10 let in od tedaj bomo dobivali šele dohodke, da pokrijemo najbolj potrebne stroške. Pripraviti je treba tudi sadni trg za izvoz, kakor smo ga imeli pred vojno. Od kje naj danes jemljem, da plačam davek?

Menim, da je iz tega dovolj razvidna vnebovpijoča krivica, ki se nam godi. Kmetje lezemo v dolgove. Ako gre v tem tiru par let, pojdemo pri vseh naših delavnih rokah na rakovo pot. Zato opozarjamo naše poslance, da zahtevajo: 1.) oproščenje od naloženega davka, in 2.) izplačanje vojne odškodnine, da si nasadimo vse v prejšnjem obsegu. Šele ko bomo dobivali dohodek, priznamo davek.

Ceste, katere je vojna uprava na novo zgradila, niso doslej še izplačane. Enako je z nasipi, ki zavzemajo v strmini dvakrat več prostora ko cesta sama. Od tega ne uživamo prav nobenega dohodka, državi po moramo kljub temu od tega plačevati davek. Strelniki jarki, kaverne in granatne jame, nam tudi ne dajejo nobenega užitka, odškodnine nismo dobili nobene, od teh poškodb, na katerih je bil naš glavni dohodek, nismo doslej dobili nobenega povračila, nasprotno moramo od tega plačevati povrhu še davek.

Take so gospodarske razmere na Kanalskem, kakor nam jih je prav lepo in jasno popisal kmečki gospodar iz Kahala, kateremu se na tem mestu zahvaljujemo. Uredništvo.

Socijalni vestnik.

Gibanje občinskih tajnikov.

V prejšnjih časih je bil občinski tajnik lahko vsakdo, da je le znal čitati in pisati. Stari občinski red ni v tem pogledu določal nič natančnega. In v resnici niso naše občine imele v preteklosti — razen par izjem — stalnih, primerne plačanih tajnikov. To stanje je bilo velikokrat, posebno pa med vojno dobo, v veliko škodo občine in občanov. Ni treba, da bi še posebej utemeljevali istinitost te ugotovitve. Sedaj veljavni občinski red pa je v tem pogledu s temelja drugačen. Določa jasno in točno, da mo-

ra vsaka občina imeti razen starešinstva, občinskega odbora in župana tudi lasten občinski urad in občinskega tajnika.

Odlok z dne 11. januarja 1923 št. 9, s katerim se je raztegnil na naše kraje italijanski občinski in pokrajinski zakon, je na jako krivičen način poskrbel za ureditev pravnega in gospodarskega položaja občinskih tajnikov v novih pokrajinah in bivših deželnih uradnikov, ki bi prišli pri opravljanju te službe v poštev. Občinski tajnik mora po novem zakonu imeti najmanj srednje šole z zrelostnim izpitom, da more biti sploh pripuščen k izpitu za dosego tajniškega patenta. Če nima teh predpogojev, je torej kot tajnik nemogoč. Ob raztegnitvi tega zakona pa so imele naše občine — in imajo še — za tajnike osebe, ki sicer nimajo zahtevanih študij, a so po svoji sposobnosti in po svojem neumornem delu v tej težavni prehodni dobi dokazali, da so dobri tajniki. Res je sicer, da predvideva prej omenjeni odlok za take tajnike posebne izpite, za katere so že izdani tozadevni predpisi. Ravno ti izpiti pa značijo posebno v moralnem oziru veliko krivico, ki se je najbrže namenoma zadala našim tajnikom. Obširneje razpravljati o tem ni naš namen.

Da zavzamejo proti tej krivici svoje stališče in da usmerijo delovanje za izboljšanje svojega moralnega in materialnega položaja za bodočnost v enotno črto, so se občinski tajniki bivše goriške dežele — slovenski in furlanski — zbrali prejšnji teden v Gorici pri Zlatem jelenju na zborovanje. Po zaslišanju izčrpnih poročil o predmetu, se je sklenila odločna resolucija, s katero se v glavnem zahteva, da naj vlada sedanjim tajnikom, ki na zadovoljiv način vršijo že več časa svojo službo, izda tajniški patent brez posebnega izpita. Prizna naj se tajnikom ista vrednost, kakor jo imajo prefekturni uradniki.

Radi enotnega postopanja vseh tajnikov novih pokrajin v tem veljažnem stanovskem vprašanju, je stanelek sklenil soglasno sklicati v nedeljo dne 29. junija 1924. ob 11. uri v prostore mestnega magistrata v Trstu zborovanje vseh občinskih tajnikov in nameščencev Julijske Krajine. Na zborovanju se bodo točno opredelile zahteve, ki se predložijo osrednji vladi in drugim v poštev prihajajočim činiteljem v zaščito moralnih in gmočnih interesov tajniškega stanu v novih pokrajinah države, ki zasluži večjega upoštevanja, kakor ga je danes deležen.

fe.

Išče se več čevljarških pomočnikov za vsakovrstna dela te stroke. Prednost imajo oni prosilci, ki razumejo poleg slovenskega tudi italijanski jezik. Plača po dogovoru. Naslov: Jožef Jaroš, čevljarški mojster, v Vrhpolju pri Vipavi.

V najem. V večjem trgu, z veliko okolico se odda v najem radi smrti gospodarja edina, dobro vpeljana urarna. Naslov pri upravi.

Ugodna prilika! Kdor namerava kupiti v Jugoslaviji hišo s zemljiščem ali brez zemljišča, hišo z gostilno ali trgovino, kmetško posestvo t. t. d., izve naslov za informacije pri upravi »Goriške Straže«.

ZUPNIK na deželi išče GOSPODINJO. Informacije pri upravi lista.

Brzoparne kotle od 160 do 200 l ima v zalogi »Gospodarska zadruga« v Hudajužni.

Vsako množino SUHIH GOB (jurčkov) kupuje po najvišjih cenah L. Paciulli, Gorica, via Morelli 3.

Kupim delnice „Ljubljanske kreditne banke“. Ponudbe z označbo cene na upravo lista pod: „Delnice“.

Želim kupiti hišo z zemljiščem za 12-15 tisoč lir v okolici Šempasa. Ponudbe na: Leban, Piazzutta 5, Gorica.

Na prodaj so posestva v Sloveniji. Mnogo najrazličnejših malih srednjih in velikih kmetijskih in gozdnih posestev, gostiln, trgovin, žaglinov, hotelov, vil, stanovanjskih hiš, graščin itd. ima na prodaj po zelo ugodnih cenah: Redidetna pisarna Arzenšek e Comp. Celje, Kralja Petra ul. 22.

ZOBOTEHNIČNI AMBULATORIJ

V. RISSDÖRFER

sprejema od 9-12 in od 14-18
ob nedeljah od 9-12

Corso Verdi 35 - GORICA

Zdravnik

dr. Rado Sfiligoj

se je preselil

na Travnik št. 5, I.

(Nasproti Lekarne)

Cement iz Čedadada
po 17 lir kvintala

pri

Benečančku v Kobaridu

NAŠ ZOBOZDRAVNIK

doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in zobeh, sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila

:: v Gorici, na Travniku št. 20

POZOR!

Podpisani vljudno naznanjam svojim dosedanjim cenj. gg. odjemalcem in ostalemu sl. občinstvu, da sem z 18. t. m. preselil svojo trgovino iz dosedanjih prostorov v lastno novo zgrajeno hišo na Vrhpolju št. 137. Trgovina je na novo opremljena in naložena z najboljšim blagom, ki se prodaja po konkurenčnih cenah.

Priporočam se za obilen obisk, zagotavljam točno in solidno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

ANTON BELTRAM.
trgovec.

OBIŠCITE

domačo trgovino z veliko zalogo manufakturnega blaga

ANDREJ MAVRIČ

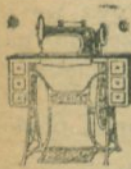
Via Carducci 3 — GORICA — Via Carducci 3

Tam dobite mnogovrstno izbero blaga za moške in ženske obleke, zefirja, perkala, perila, ode, zaves, posteljinah, pregrinjajl itd.

Lastna krojačnica sprejme vsako naročilo, katero izvršuje točno in po zmernih cenah.

! Tovarniške cene !

! Tovarniške cene !

Prva slovenska tvrdka

JOSIP KERŠEVANI

Gorica, Piazza Duomo št. 9 (desno) - Gorica

priporoča svojo trgovino najizvrstnejših šivalnih strojev iz svetovno znane nemške tovarne „Mundlos“, dvokoles znamke orig. „Kolumbia“.

(belgijskih pušk ter vse k temu spada joče predmete.

Brezplačen poduk v umetnem vezanju, šivanju in krpanju. — Lastna mehanična delavnica in popravilavna Piazza Duomo 5 (vogal ul. Rabatta).

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 81 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerni!